

ad focios, sed tanquam ad hostes; quum, Plutarcho teste, in Hannibale, bellum adversus omnes Brutiorum urbes, incurſionibus continuis, non justis præliis, perageret: *Hannibal se in Brutios recepit, ubi incurſionibus magis, quam justis præliis, bellum gerebat.*

Cæterum ex tot populis, qui tempore illo Brutios, & Græcos, in regionibus hæc, quæ modo Calabria vocantur, constituebant, quid mirum si duodecim tantum populi ad Hannibalis partes transferunt? Non omnes fuere nec Brutii, nec Græci; non ergo illis pœna adscribenda jure erat, quæ omnes ignominia affecisset. Et si ex Brutiiis, & Græcis, populi aliquot Hannibalem sequuti sunt, etiam ex Campanis, ex Hirpinis, ex Samnitibus, ex omnibus fere Italiæ populis, eundem sequebantur. Cur ergo non in omnes, sed in solos hosce, animadversum?

Nec Brutii, nec Græci, semper & omni tempore Pœnorum signa observarunt; etenim, quum eis opportunum erat, statim ad Romanos redibant. De Consentia Appianus ait: *Sub idem tempus Crassus Consentiam, magnam urbem Brutiorum, atque aliquot oppida, ab Hannibale abstraxit.* Et Livius; *eodem tempore in Brutiiis ex duodecim populis, qui anno priore ad Pœnos defecerant, Consentini primi in fidem Populi Romani redierunt.* Quod sane de Campanis, aliisque similibus Italiæ populis, non legimus.

At dicent: Nulla ergo populis illis, qui inter Brutios a Romanis ad Pœnos defecerunt, pœna? Castigatio nulla? Eadem profus, qua Arpini, Lucani, ac Volſcentes, mulctati sunt; verborum scilicet castigatio. Hæc apud Livium diserte narrantur dec. 3. lib. 27. quæ & Barrus lib. 1. fol. 43, refert: *Iisdem fere diebus*
Et ad